

x-rite

colorchecker CLASSIC

T56940

doc. 3

AGA 80123
A-377(3)

DIE XIV APRILIS

S. IUSTINI MARTYRIS.

DUPLEX MINUS.

*Omnia de Communi
unius Martyris, præter
sequentia.*

IN SECUNDO NOCTURNO

Lectio IV.

ORATIO.

Deus, qui per stultitiam crucis, eminentem Iesu Christi scientiam beatum Iustinum Martyrem mirabiliter docuisti: eius nobis intercessione concede; ut, errorum circumventionem depulsa, fidei firmitatem consequamur. Per eundem Dominum.

IN PRIMO NOCTURNO

Lect. de Script. occurr. In Quadrag. A Mileto.

Iustinus Prisci filius ex græco genere, Flaviæ Neapolis in Syria Palestina natus, adolescentiam in litterarum omnium studiis transegit. Vir factus adeo philosophiæ amore correptus est, ut ad veritatem assequendam, quotquot aderant philosophorum sectis nomen dederit, eorumque præcepta scrutatus sit. Cum in his fallacem tantum sapientiam erroremque reperisset, superna illustratione per senem quemdam ignotum, aspectuque venerabilem

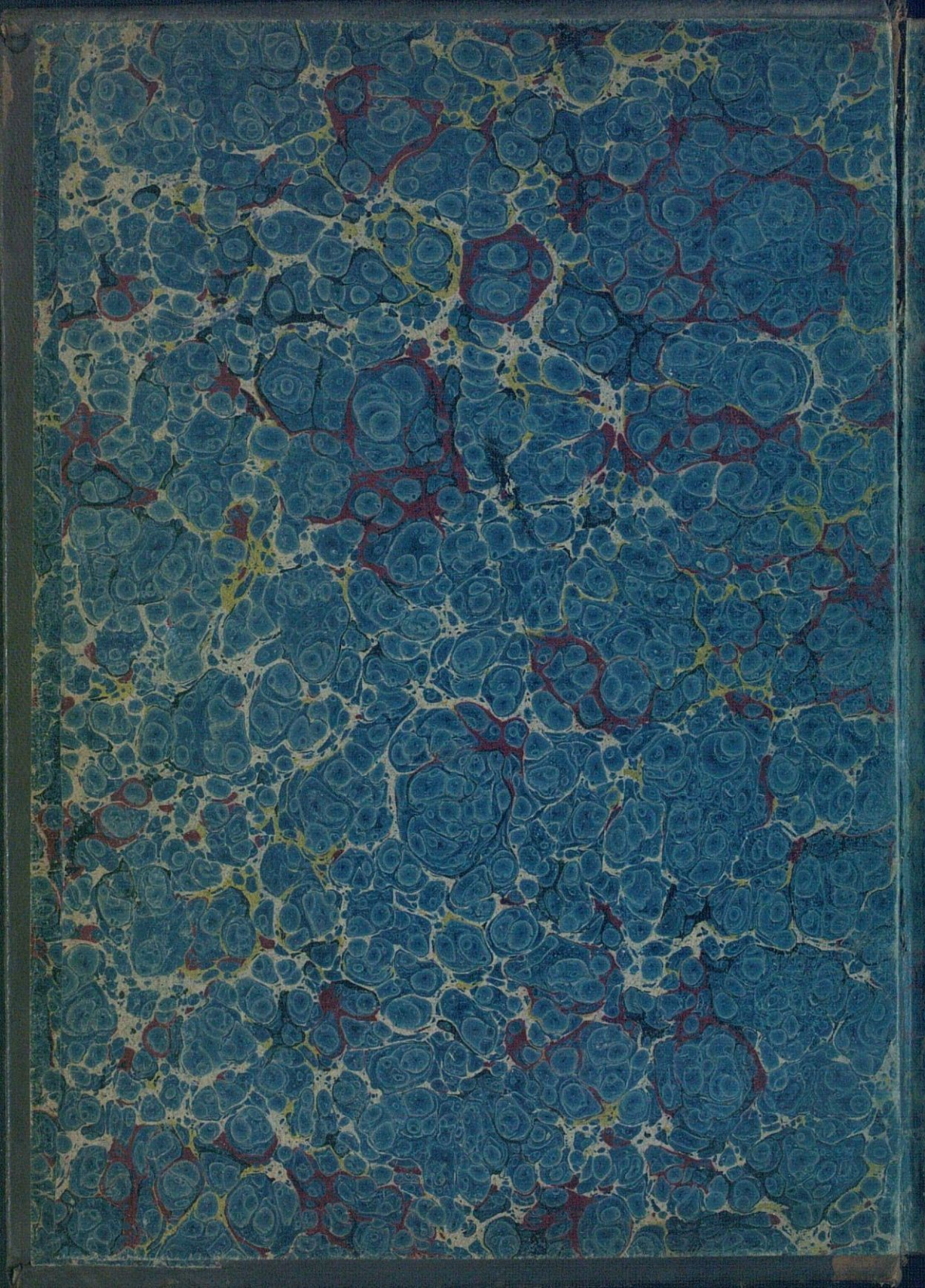
0123

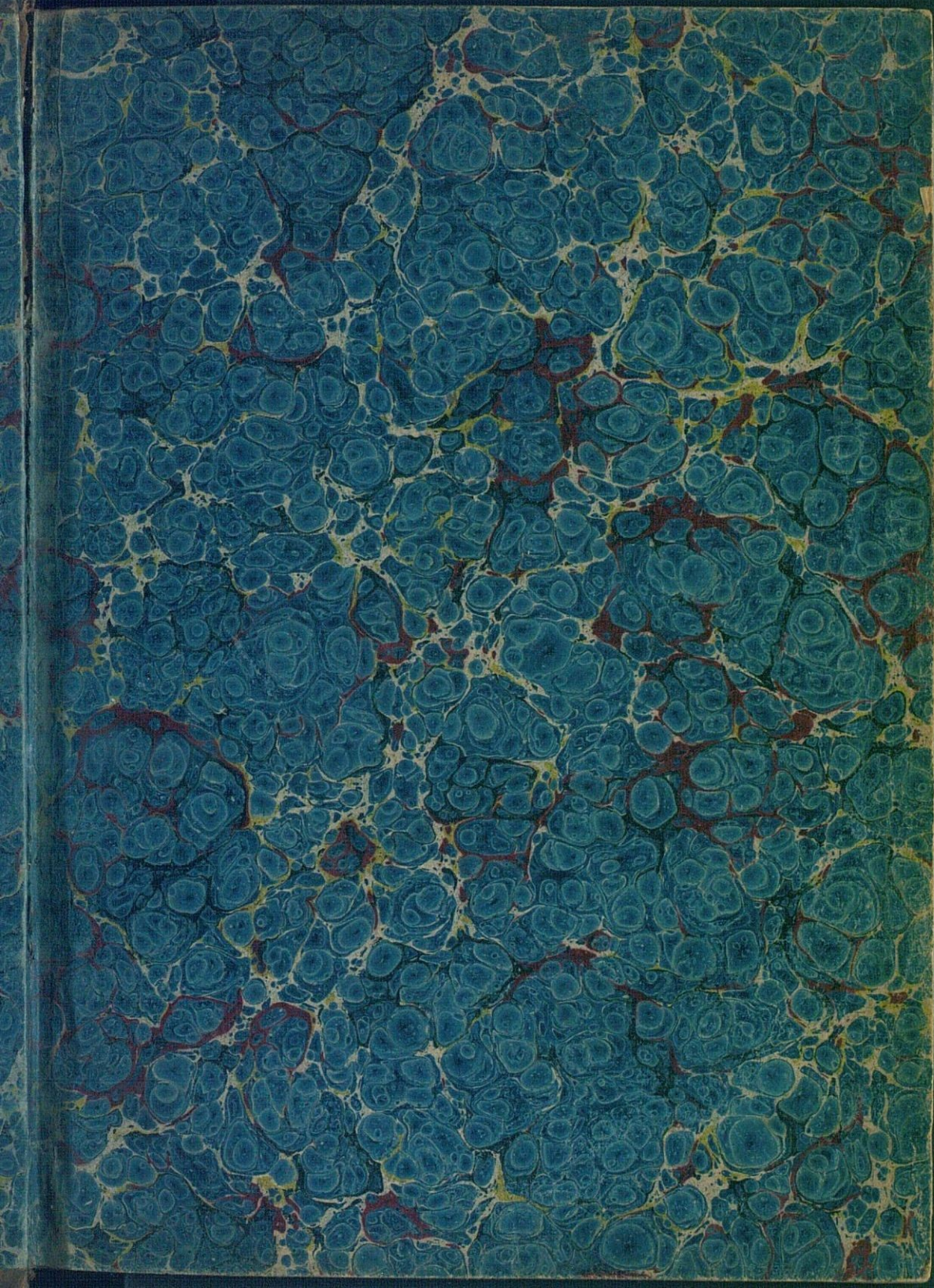
CODEX

OFFICII

DEVINI

AFA-00123

DIE XIV APRILIS

S. IUSTINI MARTYRIS.

DUPLEX MINUS.

*Omnia de Communi
unius Martyris, præter
sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui per stultitiam crucis, eminentem Iesu Christi scientiam beatum Iustinum Martyrem mirabiliter docuisti: eius nobis intercessione concede; ut, errorum circumventionem depulsa, fidei firmitatem consequamur. Per eundem Dominum.

IN PRIMO NOCTURNO

Lect. de Script. occurr. In Quadrag. A Mileto.

IN SECUNDO NOCTURNO

Lectio IV.

Iustinus Prisci filius ex græco genere, Flaviæ Neapolis in Syria Palestina natus, adolescentiam in litterarum omnium studiis transegit. Vir factus adeo philosophiæ amore correptus est, ut ad veritatem assequendam, quotquot aderant philosophorum sectis nomen dederit, eorumque præcepta scrutatus sit. Cum in his fallacem tantum sapientiam erroremque reperisset, superna illustratione per senem quemdam ignotum, aspectuque venerabilem

edoctus, veræ christianæ fidei philosophiam amplexus est. Hinc Sacræ Scripturæ libros diu noctuque præ manibus habens, ita ex eorum meditatione divinus ignis in anima eius exarsit, ut ea qua pollebat eruditionis vi, eminentem Iesu Christi scientiam adeptus, plurima conscripserit volumina ad Christianam fidem exponendam, magisque propagandam.

R. Honestum.

Lectio V.

Inter præclarissima Iustini opera binæ eminent fidei Christianæ Apologiæ, quas cum coram Senatu, Imperatoribus Antonino Pio, ejusque filiis, nec non Marco Antonino Vero, et Lucio Aurelio Commodo Christi asseclas sævissime divexantibus porre-

xisset, eandemque fidem disputando strenue propugnasset, obtinuit ut a Christianorum cæde publico Principum edicto temperatum fuerit. Verum Iustino haud parctum est. Nam Crescentis Cynici, cuius vitam et mores nefarios redarguerat, insidiis accusatus, a satellitibus comprehensus est. Adductus autem ad Romæ Praesidem nomine Rusticum, cum hic ab eo quaesivisset quaenam essent Christianorum praecepta, hanc bonam confessionem coram multis testibus confessus est: Rectum dogma, quod nos Christiani homines cum pietate servamus, hoc est: ut Deum unum existimemus factorem atque creatorem omnium quae videntur, quaeque corporeis oculis non cernuntur; et Dominum Iesum Christum Dei Filium confiteamur olim

a Prophetis praenuntiatum, qui et humani generis iudex venturus est.

R). Desiderium.

Lectio VI.

Quoniam Iustinus in prima sua Apologia palam exposuerat quomodo Christiani convenirent ad sacra celebranda, et quatenus fuerint sacri huius conventus mysteria ad repellendas ethnicorum calumnias, exquisivit ab eo Praeses in quonam loco conveniret ipse et ceteri huius Urbis Christi fideles. Iustinus autem reticens conventuum loca ne sancta et fratres proderet canibus, domicilium tantum suum indicavit, ubi manere, et discipulos excolere solebat penes celebrem Titulum Pastoris in aedibus Pudentis. Demum Praeses optionem ei dedit vel ut diis sacrificaret, vel per totum corpus

flagellis caedi perferret. Cum invictus fidei vindex assereret se in votis semper habuisse cruciatus perpeti propter Dominum Iesum Christum, a quo magnam in caelis mercedem consequi expectabat, Praeses in eum capitalem sententiam pronuntiavit. Itaque mirabilis Philosophus Deum collaudans, post verbera, fuso pro Christo sanguine, glorioso martyrio coronatus est. Quidam vero fideles clam illius sustulerunt corpus, et in loco idoneo condiderunt. Leo decimus tertius Pontifex Maximus ejusdem Officium et Missam ab universa Ecclesia celebrari praecepit.

R). Stola jucunditatis.

IN TERTIO NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit

Iesus discipulis suis: Nihil opertum est quod non reveletur: neque absconditum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Ioannis
Chrysostomi.

Hom. in cap. X.

Matth. v. 26. seq.

Nihil est opertum quod non revelabitur, nec occultum quod non sciatur. Quod autem dicit huiusmodi est: sufficit quidem vobis ad consolationem si ego Magister et Dominus consors sim conviciorum. Si vero adhuc doletis haec audientes, illud quoque animo reputate, vos non multum postea ab hac suspitione liberatum iri. Cur enim id aegrefertis? Quia praestigiatore et deceptores vos vocant? At paululum expectate, et servatores, benefactores que

orbis vos praedicabunt omnes. At enim tempus illa omnia, quae subobscura erant, revelabit, et illorum calumniam detegget, virtutemque vestram conspicuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabimini salvatores esse et benefici, et omni virtute conspicui, illorum dictis homines non attendent, sed rei veritati: ac illi quidem sycophantae, mendaces, maledici, vos vero ipso sole splendidiore deprehendemini: multum quippe temporis spatium vos notos reddet, praedicabit, et tuba clariorem emittet vocem, vestraeque virtutes testes universos homines exhibebit. Ne itaque ea, quae nunc dicuntur, vos deiiciant, sed spes futurorum bonorum erigat. Non possunt enim ea, quae ad vos spectant, occultari.

℞. Corona aurea.

Lectio VIII.

Deinde postquam illos omni angore, timore, et sollicitudine liberavit, et probris omnibus superiores reddidit, demum illos opportune de libertate praedicandi alloquitur; nam dicit: Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis praedicare super tecta. Quamquam non erant tenebrae cum haec diceret, neque ad aurem loquebatur: sed haec hyperbolice dicta sunt. Quia enim solos alloquebatur, et in parvo Palaestinae angulo, ideo dicit: in tenebris, et in aure, hunc loquendi modum comparans cum loquendi fiducia, qua illos postea instructurus erat. Ne in una, duabus tribusque civitatibus, sed per totum orbem praedicate, terram mareque peragrantes, habitam,

non habitam, ac tyrannicis, populis, philosophis, rhetoribus cum magna fiducia omnia dicite. Ideo dixit super tecta et in lumine sine ullo subterfugio, et cum omni libertate.

R). Hic est.

Lectio IX.

In Quadragesima de Homilia Feriae: extra Quadragesimam de Sanctis Martyribus ut in Breviario.

Ubi alia die celebrandum sit, ix Lectio erit sequens.

Deinde postquam illorum erexit animos, rursus pericula praedicit, illorum mentem erigens, omnibusque sublimiores reddens. Quid enim ait? Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Viden? quomodo

illos omnibus superiores reddat, non curas modo, non maledicta, pericula, invidias, sed etiam mortem omnium terribilissimam contemneredocens? Neque simpliciter mortem, sed etiam violentam? Neque dixit, occidimini, sed cum magnificentia congruente totum declaravit. Nolite timere, dicens, ab iis qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius, Timete eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam, in contrarium vertens sermonem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timetis mortem, ideoque ad prædicandum segniore estis? Sed hac de causa potius prædicate, quia

mortem timetis. Illud enim vere vos á morte eripiet. Nam etiamsi vos interempturi sunt, meliorem tamen partem non separabunt, etiamsi id totis viribus contentur. Ideo non dixit: Animam autem non occidunt; sed: Non possunt occidere. Nam etiamsi velint, non separabunt. Itaque si supplicium times, illud longe gravius time. Viden quomodo non promittat, se illos a morte liberaturum esse, sed mori permittit, maiora largiturus quam si id non permitteret? Longe enim maius est suadere ut mors spernatur, quam a morte eruere.

Te Deum.

CAESARAUGUSTAE:

DE EMI. AC RMI. CARD. ARCHIEP. LICENTIA: TYPIS MARIANI A SALAS.

MDCCLXXXIII.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

